

Súd: Okresný súd Skalica
Spisová značka: 6P/233/2014
Identifikačné číslo súdneho spisu: 2714206987
Dátum vydania rozhodnutia: 29. 06. 2015
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Ivan Šimek
ECLI: ECLI:SK:OSSI:2015:2714206987.3

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Skalica samosudcom JUDr. Ivanom Šimekom vo veci starostlivosti súdu o maloleté dieťa: V. F., nar. XX.XX.XXXX, bytom ako matka, dieťa zastúpené kolíznym opatrovníkom: Úradom práce, sociálnych vecí a rodiny v Senici, dieťa rodičov: matka Q. F., nar. XX.XX.XXXX, bytom Mesto V., prechodne bytom V. XX, XXX XX V., právne zastúpená: JUDr. Alena Arbetová, advokátka, Námestie sv. Martina 3A, 908 51 Holíč a otec N. F., nar. XX.XX.XXXX, bytom W. Č.. XXX, XXX XX W., právne zastúpený: JUDr. Ján Pekar, advokát, Potočná 191/39, 909 01 Skalica o zákaze styku otca s mal. dieťaťom, takto

rozhodol:

Otec je o p r á v n e n ý stýkať sa s mal. V.Á. nasledovne :

- každý tretí týždeň v roku vždy v stredu od 15.00 hod do 17.00 hod.

a to na Úrade práce sociálnych vecí a rodiny Senica, pracovisko Skalica, odbor sociálnych vecí a rodiny, oddelenie sociálnoprávnej ochrany detí a sociálnej kurately a za prítomnosti sociálneho pracovníka a psychológa, ktorý bude nepretržite prítomný pri stretnutí otca s mal. dieťaťom.

Matka je povinná maloleté dieťa na styk s otcom pripraviť a v určenom čase priviesť na Úrad práce sociálnych vecí a rodiny Senica, pracovisko Skalica, odbor sociálnych vecí a rodiny, oddelenie sociálnoprávnej ochrany detí a sociálnej kurately a za prítomnosti sociálneho pracovníka a psychológa odovzdať otcovi a po ukončení styku si maloleté dieťa v určenom čase a na rovnakom mieste prevziať.

Súd týmto m e n í rozsudok Okresného súdu Skalica č. k. 6P/8/2013-45 zo dňa 10.7.2013 v časti úpravy styku otca s maloletou V..

Žiaden z účastníkov n e m á právo na náhradu trov konania.

o d ô v o d n e n i e :

Matka maloletej prostredníctvom právnej zástupkyne podala na tunajší súd dňa 03.11.2014 návrh na zákaz styku otca s mal. V.. Matka svoj návrh odôvodnila tým, že otec matku fyzicky napadol tak, že matku chytil pod krk a vytiahol nôž, na jej krik nereagoval. Tohto boli svedkami aj mal. V. a mal. U.. Otec sa matke slovne vyhrážal aj pred deťmi, že matku zabije. Mal. deti mali z toho traumu a strach. Matka podala trestné oznámenie na otca. Mal. V. vníma otca ako veľmi zlého a agresívneho človeka. Maloletá bola svedkom viacerých opakovaných konfliktov, keď sa otec matke vyhrážal zabitím. Otec požíva alkohol v dôsledku čoho sa stáva agresívnym. Maloletá v noci dobre nespí, je nekludná, pri rôznych situáciách sa pýta prečo otec držal nôž nad matkou. V noci chce spať s matkou.

Otec sa k návrhu písomne vyjadril dňa 13.04.2015 s tým, že s návrhom matky nesúhlasí. Zo strany matky ide o záujem úplne prerušiť jeho kontakt s mal. V.. Voči matke sa nechoval agresívne a už vôbec nie voči mal. deťom. Alkoholické nápoje požíva len v obmedzenom množstve. Dňa 01.07.2014 došlo medzi

matkou a otcom k hádkke, matku chytil za ruku a za rameno. Keďže pred hádkkou varil mal v ruke nôž, pri čom si porezal prst. Otec jej žiadne zranenie nespôsobil, mohla mať modrinu na ramene, za ktoré ju chytil. V čase hádkky bola mal. V. vo svojej izbe a mal. U. sa kúpala. Po hádkke vyšiel z bytu von, sedel na lavičke a čakal na políciu. Mal. V. nemohla byť svedkom toho, že by sa otec matke vyhrážal zabitím.

Otec v priebehu konania uviedol, že má obavy z toho ako bude mal. V. reagovať pri osobnom stretnutí. Chcel by si postupne obnovovať vzťah s mal. a súhlasil s tým, ak by aj styk s maloletou prebiehal postupne za prítomnosti tretej osoby, napr. na ÚPSVaR Senica, v prítomnosti sociálneho pracovníka, popr. psychológa.

Kolízny opatrovník sa priklonil k obmedzeniu styku a nie zákazu styku s tým, že stretávanie by mohlo prebiehať na ÚPSVaR Senica, pracovisko Skalica každý tretí týždeň v stredu od 15.00 hod. do 17.00 hod. a za prítomnosti sociálneho pracovníka s tým, že by bol prítomný aj psychológ.

Súd vykonal vo veci dokazovanie výsluchom matky, otca, zástupcu kolízneho opatrovníka, rozsudkom Okresného súdu Skalica č.k. 6P/8/2013-45, záznamom z pohovoru z 8.7.2014, uznesením Okresného súdu Skalica č.k. 6P/155/2014-21, správou z psychologického pohovoru zo dňa 9.7.2014, obsahom pripojeného spisu sp. zn. 6P/8/2013, správou z prešetrenia pomerov zo dňa 9.4.2015, odpisom z registra trestov, ďalšími listinnými dôkazmi ako znaleckými posudkami, správami ÚPSVaR Senica zo dňa 14.10.2014 a 5.9.2014, správou Obce W. na otca, rozsudkom Okresného súdu Skalica č.k. 4T/72/2015-135 a zistil tento skutkový stav:

Okresný súd Skalica rozsudkom č.k. 6P/8/2013-45 zo dňa 10.07.2013 rozviedol manželstvo matky a otca a schválil rodičovskú dohodu o úprave výkonu ich rodičovských práv a povinností a mal. V. zveril do osobnej starostlivosti matky a otcovi určil výživné na mal. V. vo výške 70,- eur mesačne. V rozhodnutí bol zároveň upravený styk otca s maloletou tak, že otec je oprávnený stykať sa s mal. V. každý párny týždeň v roku od piatku od 16.00 hod. do nedele do 16.00 hod. V čase poslednej úpravy styku otca s maloletou je potrebné uviesť, že sa jednalo o dohodu rodičov, pričom matka v tom čase bývala v rodinnom dome u svojich rodičov a bola na rodičovskej dovolenke s maloletou V.. Matka mala v osobnej starostlivosti tiež mal. U. U.. Otec býval u svojich rodičov, bol nezmatnený. Otec požíval alkohol. Mal. V. mala necelé dva roky a bola v celodennej starostlivosti matky.

Predbežným opatrením - uznesením Okresného súdu Skalica č.k. 6P/155/2014-21 zo dňa 10.07.2014 súd dočasne zakázal styk otca s mal. V..

Z výsluchu matky súd zistil, že s návrhom otca na obmedzenie styku teda, že by sa otec mohol stretávať s maloletou každú druhú stredu na ÚPSVaR za prítomnosti psychológa nesúhlasí. Matka býva na byte, v spoločnej domácnosti s jej druhom Q. C. a mal. deťmi - mal. V. a mal. U. U.. Predbežné opatrenie o zákaze styku otca s mal. V. sa dodržiava. Mal. V. sa stretáva so starými rodičmi zo strany otca dieťaťa, väčšinou raz za dva týždne od 10.00 do 16.00 hod. Matka pracuje pre A. V. L. ako recepcná, na 12 hodinové pracovné cykly od 6.00 do 18.00 s tým, že pracujem deň a noc a potom má dva dni voľno. Matka sa domáha zákazu styku kvôli incidentu, ktorý sa odohral 1.7.2014 pri ktorom boli prítomní aj mal. V. aj mal. U.. Po rozvoze manželstva sa v októbri 2013 k sebe vrátili, otec sa k nim naspäť nasťahoval do domácnosti, pričom bývali spolu až do incidentu do 1.7.2014. Spoločné súžitie fungovalo len približne mesiac. Potom sa to vrátilo do starých koľají, teda požívanie alkoholu zo strany otca, neskoré príchody domov, hádkky, nedorozumenia a podobne. Pokiaľ ide o vzťah otca a mal. V., keď nebol pod vplyvom alkoholu bol dobrý otec, ale v tom čase maloletá bola ešte maličká, nemal teda dôvod byť zlý. Keď žili spolu otec sa malotej sem tam venoval, väčšinou si otec deti keď sa hrali nevšímal, pozerali TV. Návštevy rodiny absolvovali väčšinou spoločne. Otec mal. V. nikdy neublížil, nemal dôvod. Matka trvá na zákaze styku z dôvodu, že otec je prchkej povahy, dokáže byť agresívny. Aj keď by nemusel ublížiť malotej V. môže ublížiť niekomu inému na okolí. Mohol by tým malotej spôsobiť ďalšiu psychickú traumu. Mal. V. už je vo veku kedy vymýšľa, neposlúcha. Ak by sa s ňou otec stretával nemusel by to psychicky zvládnuť a mohol by jej ublížiť. Pokiaľ ide o incident z 1.7.2014 na mal. to zanechalo stopy. Zo začiatku nemohli deti poriadne spať, kričali zo sna. Posledných 4-5 mesiacov je správanie malotej zlepšené, ale maloletá V. má stále o matku strach. Hneď po incidente o pár dní bola maloletá dvakrát u psychologičky, neskôr už len v rámci účasti na referáte ÚPSVaR. Matka nechodila častejšie k psychológovi z dôvodu, že chcela aby maloletá na ten incident čo najskôr zabudla. Zatiaľ nie je potrebné s maloletou navštevovať psychológa. Mal. V. do materskej školy nastupuje od 1.9.2015. V súčasnej dobe

jej zabezpečuje celodennú starostlivosť. V prípade však, že je v práci deň+noc tak starostlivosť o mal. zabezpečuje buď jej priateľ alebo jej matka. Do doby incidentu do 1.7.2014 mal. V. mala rada svojho otca, oslovovala ho „tatinko“. Keď žili s otcom spolu, matka sa snažila obmedzovať, aby vo väčšej miere otec zostával s mal. deťmi sám, nakoľko raz našla mal. U. modriny. Otec sa vedel o deti riadne postarať, aby mali deti riadny režim a podobne. Otec maloletej neublížil, maloletá bola v tom čase maličká a preto podľa matky nemal dôvod prečo by jej ubližoval. Maloletá V. v súčasnej dobe oslovuje matkinho druha „tati“. V záverečnom vyjadrení poukázal PZ matky na agresívne správanie sa otca, problémy s požívaním alkoholu s tým, že do doby než sa otec podrobí liečenie svojej agresie a závislosti a pokiaľ nepríde k náprave otca, trvajú na zákaze styku.

Z výsluchu otca súd zistil, že predbežné opatrenie o zákaze styku rešpektuje, s mal. V. sa nestretáva. Maloletá sa stretáva len s jeho rodičmi. Keď maloletá ide k jeho rodičom, matka mu to dá vedieť a otec ku svojim rodičom v tento deň nejde, tak aby sa s maloletou nestretli. Otec uviedol, že mal. V. pri incidente 1.7.2014 nebola prítomná, bola v izbe, pričom kuchyňa a izba sú prepojené, teda maloletá to mohla počuť, ale nevidela to ani k nim nedobešla. Po rozvoде sa po cca 2-3 mesiacoch k sebe vrátili a žili spolu až do toho incidentu do 1.7.2014. Otec sa vrátil naspäť k matke dieťaťa nakoľko sa mu nepáčilo, že matka mala viacej partnerov. Ich spolužitie však nebolo dobré, boli tam hádky, nedorozumenia, nakoľko k sebe nič necítili. Keď sa k sebe vrátili neďa sa povedať, že to bolo spolužitie. Otec uviedol, že nie je abstinent, ale nie je ani závislý na alkohole. Otec býva s družkou a jej synom mal. N.Á. (4r.) v rodinnom dome. Otec je živnostníkom v oblasti stavebníctva. Venuje sa stavbám na kľúč a rekonštrukciám. Otec uviedol, že je pravdou, že je prudšej povahy, ale nie je agresívny. Počas spolužitia mal s mal. V. krásny vzťah. Otec iné deti okrem mal. V. nemá. Nie je pravdou, že by s maloletými deťmi pozeral len TV, naopak snažil sa ich od TV odháňať, chodili spolu na prechádzky, ale väčšinou času sa deti hrali samé spolu. Pokiaľ ide o varenie v domácnosti, chod domácnosti z 80% zabezpečoval otec, aj nákupy, upratovanie. Otec bol v minulosti viackrát odsúdený, v minulosti mal podmienku za napadnutie, bolo to 4 roky naspäť, kedy napadol svoju bývalú manželku. Otec má výčitky čo sa odohralo 1.7.2014, nakoľko to tak vôbec nemuselo byť. Vo vzťahu k mal. U. otec poukázal na to, že modriny vznikli pri hre. Maloletý ležal na posteli, naskakoval a otec ho pritlačal, boli to odtlačky, nie modriny. Otec uviedol, že nikdy neublížil mal. V.. Týranie vo veci mal. U. nebolo nikdy vedené. V záverečnom vyjadrení uviedol, že by súhlasil s tým, aby sa s mal. V. stretával tak ako bolo navrhnuté kolíznym opatrovníkom t.j. raz za tri týždne na pracovisku ÚPSVaR Skalica v prítomnosti sociálneho pracovníka a prípadne psychológa tak, aby bolo aj v budúcnosti preukázané, ako sa uskutočňuje realizácia stretávania sa mal. V. s otcom a aký je skutočný vzťah mal. V. k otcovi.

Zástupca kolízneho opatrovníka uviedol, že nakoľko nebolo preukázané, že by otec niekedy ublížil mal. V. navrhol, aby bol upravený styk otca tak, že tento by prebiehal na ÚPSVaR Senica, pracovisko Skalica každý tretí týždeň v stredu od 15.00 hod. do 17.00 hod. za prítomnosti sociálneho pracovníka s tým, že by bol prítomný aj psychológ, minimálne počas prvých stretnutí. Postupom času by sa videlo, či je naďalej nutná prítomnosť psychológa.

Zo správy Obce W. na otca súd zistil, že jeho správanie nebolo zatiaľ prejednávané komisiou verejného poriadku a neboli mu uložené žiadne opatrenia. V akej miere požíva alkohol nie je známe, ale v pohostinstve sa zdržiava často.

Z odpisu registra trestov súd zistil, že otec bol v minulosti celkom 4 x trestne stíhaný, naposledy bolo uznesením z 9.12.2010 sp.zn. Pv 312/2010 Okresnou prokuratúrou trestné stíhanie podmienene zastavené so skúšobnou dobou v trvaní 1 rok do 20.12.2011, pričom sa v skúšobnej dobe osvedčil.

Zo správy z psychologického pohovoru zo dňa 9.7.2014 súd zistil, že mal. deti boli svedkami domáceho násillia páchaného na ich matke zo strany otca mal. V.. Mal. deti ho vnímali ako zlého a agresívneho človeka.

Zo správ ÚPSVaR Senica zo dňa 14.10.2014 a 5.9.2014 mal súd preukázané, že matka býva s mal. V. a mal. U. v podnájme v jednoizbovom byte. Matka je zamestnaná v A. V.. L. W. V. na dve zmeny, v čase jej neprítomnosti sa o mal. deti stará pani C. M.. Domácnosť je udržiavaná v čistote a poriadku. Otec býva v rodinnom dome svojich rodičov. Rodinný dom je udržiavaný v čistote a poriadku. V dome je aj izba pre mal. V.. Otec je evidovaný na úrade práce. Nie je poberateľom žiadnych dávok. Otec má záujem o stretávanie sa s mal. V.. Otec sa s matkou nestretáva. Matka sa zúčastnila konzultácií na Referáte

poradensko psychologických služieb Úradu práce, sociálnych vecí a rodiny Senica, pracovisko Skalica. Otec dodržiava zákaz styku s mal. V..

Z listinných dôkazov súd poukazuje na znalecké posudky zabezpečené v trestnom konaní a to posudok MUDr. Jaroslavy Struňákovskej zo dňa 10.12.2014 vypracovaného v súbežne prebiehajúcom trestnom konaní proti obvinenému N. F. (v tomto konaní vykonaný ako listinný dôkaz R 31/1993, R 22/1979) ktorým mal súd preukázané, že otec netrpí a ani v čase skutku (01.07.2014) netrpel takou duševnou chorobou, ktorá by vylučovala jeho schopnosť rozpoznať nebezpečnosť konania, u otca však ide o zmiešanú poruchu osobnosti s poruchou sociability a emočne nestabilnú osobnosť, ktorá v kombinácii s požitím alkoholu uľahčuje vznik agresívneho správania. Ďalej je prítomné u otca škodlivé užívanie alkoholu na hranici rozvíjajúcej sa závislosti. Tento má vysokú pohotovosť k rôznej forme agresívneho správania, alkohol takéto správanie aj u neho, len potencuje a uľahčuje jeho vznik.

Z posudku PhDr. Oľgy Lörinczovej zo dňa 18.12.2014 vypracovaného v súbežne prebiehajúcom trestnom konaní proti obvinenému N. F. mal súd preukázané, že znalkyňa nezistila u matky tendenciu skresľovať, zahmlievať a zatajovať ňou vnímané skutočnosti. U matky neboli zistené sklony ku konfabulácii, ani fabulácie.

Rozsudkom Okresného súdu Skalica č.k. 4T/72/2015-135 zo dňa 17.06.2015 súd schválil dohodu o vine a treste s tým, že obvinený N. F. bol uznaný za vinného zo spáchania prečinu nebezpečného vyhrážania podľa § 360 ods.1,ods. 2 písm. a), písm. b) Tr. zákona na tom skutkovom základe, že dňa 01.07.2014 v presne nezistenom čase okolo 18.30 h po predchádzajúcej slovnej roztržke pod vplyvom alkoholu v spoločnej domácnosti v byte v meste V. na ul. V. XX fyzicky napadol svoju manželku Q. F., nar.XX.XX.XXXX, trvalo bytom V., a to tak, že ju stojacu pri kuchynskej linke v návale zlosti, hnevu a rozzúrenia, chytil za ramená a zhodil ju na zem, takto ležiacu Q. F. na zemi svojim telom zaľahol na dolných končatinách a panvy a zabránil tak jej pohybu resp. možnosti sa brániť, pričom ako ležala na zemi ju ľavou rukou chytil pod krk a začal ju škrtiť, ďalej ako bol na nej zaľahnutý a držal ju ľavou rukou pod krkom v pravej ruke držal kuchynský nôž, ktorým mieril na jej hrudník pričom koniec čepele noža bola od hrudníka cca 10 cm, počas tohto útoku jej mal aj oplzlo nadávať a tento útok pokračoval tak, že následne N. F. uvoľnil svoju ľavú ruku z krku poškodenej Q. F. a touto rukou chytil zápästie jej pravej ruky a silno ju položil resp. udrel o zem vedľa hlavy poškodenej a následne bez akéhokoľvek upozornenia v návale zlosti, a agresie sa zahnal pravou rukou v ktorej držal nôž o dĺžke cca 20 cm a bodol s ním do miesta kde sa nachádzala ruka poškodenej, pričom poškodená sa bodnutiu vyhla tak, že strhla ruku zo zovretia N. F.. Potom sa N. F. postavil, no fyzické napadnutie pokračovalo v priestoroch spálne, kde opätovne pokračoval v napádaní, pričom tu manželku násilím zhodil na manželskú posteľ, kde sa udrela o posteľ a bolo jej spôsobené zranenie a to: pohmoždenie stehna, ľavého ramena a palca ľavej nohy, podliatinu na ľavom stehne o rozmere 10 x 5 cm a hematon na ľavom ramene veľkosti 2 cm s následnou depresívnou postraumatickou poruchou, ktoré zranenia si vyžiadali dobu pracovnej neschopnosti od 02.07.2014 do 17.7.2014 na základe doloženej lekárskej správy od ošetrojúceho lekára MUDr. Silvie Skladanovej, pričom týmto konaním N. F. vznikla u menovanej obava o svoj život a zdravie a taktiež o zdravie svojich maloletých detí, ktoré boli prítomné pri danom incidente a ktoré tento incident videli s tým, že N. F. svoje vyhrážanie ujmy na zdraví prejavil svojím telom a aktívnym konaním, ktoré vyvolalo obavu u Q. F. v stave bezmocnosti, strachu a ohrozenia, že N. F. splní to, čím preukazoval svoje vyhrážky teda nožom, v stave rozzúrenosti, ktorý u menovanej vzbudil dôvodnú obavu o život, zdravie alebo spôsobenie inej ťažkej ujmy nie len jej ale aj deťom,

Obvinený N. F. bol vyššie uvedených rozsudkom odsúdený na podmienený trest odňatia slobody v trvaní 6 mesiacov so skúšobnou dobou v trvaní 2 roky. Zároveň bola obvinenému uložená povinnosť v skúšobnej dobe podrobiť sa liečeniu závislosti od návykových látok, ako aj povinnosť podrobiť sa v skúšobnej dobe psychoterapii alebo zúčastniť sa na psychologickom poradenstve.

Správou ÚPSVaR Senica z prešetrenia pomerov zo dňa 9.4.2015 súd zistil, že chovanie oboch mal. detí je po incidente stabilizované, deti sú kľudné a vyrovnané. Matka po predbežnom opatrení absolvovala konzultácie na referáte poradensko-psychologických služieb úradu, kde jej bol odporúčaný detský psychológ. Matka však na základe svojho rozhodnutia psychológa s deťmi nenavštevovala, nakoľko zabudla. Matka uviedla, že otec maloletej nikdy neublížil, ale zákaz styku chce z dôvodu, že maloletá v sebe vraj stále cíti strach z otca. Otec sa s maloletou chce stykať, mali medzi sebou dobrý vzťah. Maloletá navštevuje starých rodičov z otcovej strany raz za dva týždne.

Zo správy z psychologického pohovoru zo dňa 02.06.2015 súd zistil, že u mal. V.Á. nie sú prítomné prejavy strachu, obáv z postavy biologického otca. Avšak vzhľadom k nejasným spomienkam predstavám o postave otca, je ťažké rozlíšiť kedy maloletá hovorí o biologickom otcovi a kedy o matkinom partnerovi. U maloletej je prítomný strach o matku. Spomienky mal. V. na biologického otca sú nejasné, pletie sa jej to, mylí si kto je vlastnej jej otec. Je evidentné, že svojho biologického otca dlho nevidela, pričom mal. V.L. si identifikuje postavu otca v aktuálnom partnerovi matky. Postoj k biologickému otcovi sa javí ambivalentný, sú prítomné obrazy, ako tatinko robí maminke bobinko, zároveň prejavuje záujem o postavu otca. V rozhovore s maloletou je prítomná fantázia, dokresľovanie skutočnosti predstavivosťou. Vzhľadom k jej vývinovému obdobiu ide o prirodzený jav, fantáziou dopĺňa svoj verbálny prejav. Postoj k biologickému otcovi sa javí byť ambivalentný v zmysle uchovaného obrazu otca, ktorý „urobil maminke bobinko ... bol zlý“ v kombinácii so záujmom stretnúť sa s ním. Strach z postavy otca sa neprejavoval.

Vo výchove matky sa prejavuje ochranársky postoj voči mal. deťom, najmä voči mal. V. pred postavou biologického otca. Matka vníma otca ako agresívneho, so zníženou sebakontrolou a opisuje obavy, že by mohol mal. V. ublížiť v prípade ak by ho neposlúchla. V minulosti sa nestalo, že by maloletej ublížil. Mal. V. ho vníma ako dobrého otca. Odbornú pomoc klinického detského psychológa matka nevyhľadala, nakoľko podľa nej to nebolo potrebné. Matka uviedla možnosť stretávania sa mal. V. s otcom, ak by vedela, že otec sa lieči.

Otec uvádzal, že maloletej nikdy neublížil, vo výchove trval na pravidlách, pri ich porušení dal maloletej len výchovnú po zadku. U otca je prítomný hnev voči matke. U otca je prítomný smútok z toho, že nemôže byť s maloletou. Zároveň však vyjadril obavy, ako by maloletá reagovala pri osobnom stretnutí s ním, nakoľko sa dlho nevideli. Otec chce postupne obnoviť vzťah s maloletou bez nátlaku, najlepšie v prítomnosti tretej osoby (kolízny opatrovník, psychológ ...).

Podľa § 26 Zák. č. 36/2005 Z.z. o rodine a o zmene a doplnení niektorých zákonov, v znení neskorších predpisov (ďalej len ako „Zákon o rodine“) ak sa menia pomery, súd môže aj bez návrhu zmeniť rozhodnutie o výkone rodičovských práv a povinností alebo dohodu o výkone rodičovských práv a povinností.

Podľa § 36 ods. 1 Zákona o rodine rodičia maloletého dieťaťa, ktorí spolu nežijú, môžu sa kedykoľvek dohodnúť o úprave výkonu ich rodičovských práv a povinností. Ak sa nedohodnú, súd môže aj bez návrhu upraviť výkon ich rodičovských práv a povinností, najmä určí, ktorému z rodičov zverí maloleté dieťa do osobnej starostlivosti. Ustanovenia § 24, § 25 a 26 sa použijú primerane.

Podľa § 24 ods. 4 zákona o rodine súd pri rozhodovaní o výkone rodičovských práv a povinností alebo pri schvaľovaní dohody rodičov rešpektuje právo maloletého dieťaťa na zachovanie jeho vzťahu k obidvom rodičom a vždy prihliadne na záujem maloletého dieťaťa, najmä na jeho citové väzby, vývinové potreby, stabilitu budúceho výchovného prostredia a ku schopnosti rodiča dohodnúť sa na výchove a starostlivosti o dieťa s druhým rodičom. Súd dbá, aby bolo rešpektované právo dieťaťa na výchovu a starostlivosť zo strany obidvoch rodičov a aby bolo rešpektované právo dieťaťa na udržiavanie pravidelného, rovnocenného a rovnoprávneho osobného styku s obidvomi rodičmi.

Podľa § 25 ods. 1 Zákona o rodine rodičia sa môžu dohodnúť o úprave styku s maloletým dieťaťom pred vyhlásením rozhodnutia, ktorým sa rozvádza manželstvo; dohoda o styku rodičov s maloletým dieťaťom sa stane súčasťou rozhodnutia o rozvode.

Podľa § 25 ods. 2 Zákona o rodine ak sa rodičia nedohodnú o úprave styku s maloletým dieťaťom podľa odseku 1, súd upraví styk rodičov s maloletým dieťaťom v rozhodnutí o rozvode; to neplatí, ak rodičia úpravu styku žiadajú neupraviť.

Podľa § 25 ods. 3 Zákona o rodine ak je to potrebné v záujme maloletého dieťaťa, súd obmedzí styk maloletého dieťaťa s rodičom alebo ho zakáže.

Podľa § 25 ods. 4 Zákona o rodine ak jeden z rodičov opakovane bezdôvodne a zámerne neumožňuje druhému rodičovi styk s maloletým dieťaťom upravený podľa odseku 1 alebo 2, súd môže aj bez návrhu zmeniť rozhodnutie o osobnej starostlivosti.

Podľa § 163 ods. 2 O.s.p. rozsudky o výchove a výžive maloletých detí a o priznaní, obmedzení alebo o pozbavení rodičovských práv a povinností, alebo o pozastavení ich výkonu možno zmeniť aj bez návrhu, ak sa zmenia pomery.

Podľa § 146 ods. 1 písm. a) O.s.p žiaden z účastníkov nemá právo na náhradu trov konania podľa jeho výsledku, ak konanie mohlo sa začať i bez návrhu.

Dohovor o právach dieťaťa (uverejnený ako Oznámenie Federálneho ministerstva zahraničných vecí v zbierke zákonov pod č. 104/1991 Zb.) v článku 7 ods. 1 deklaruje právo dieťaťa na starostlivosť svojich rodičov a v článku 9 ods. 3 na pravidelný kontakt s oboma rodičmi, ibaže by to bolo v rozpore so záujmami dieťaťa. V súlade s týmto Dohovorom aj Zákon o rodine zveruje rodičovské práva a povinnosti obom rodičom a ukladá súdu vlastným rozhodnutím upraviť rodičovské práva a povinnosti tak, aby boli v súlade so záujmom dieťaťa. Medzi rodičovské práva a povinnosti patrí aj osobná starostlivosť o dieťa. Rodič, ktorému nebolo dieťa zverené do osobnej starostlivosti, môže túto funkciu vykonávať len v rámci upraveného styku s dieťaťom. Účelom úpravy styku je teda umožniť tomu rodičovi, ktorému nebolo dieťa zverené do osobnej starostlivosti, podieľať sa na výchove dieťaťa a zabezpečiť tak dieťaťu osobný kontakt s oboma rodičmi.

Predmetom konania je zmena úpravy styku otca s maloletým dieťaťom, a to buď v podobe zákazu styku otca s mal. dieťaťom tak, ako to požaduje matka alebo v podobe jeho obmedzenia tak, ako to požaduje otec a napokon i kolízny opatrovník maloletých detí. Súd len poznamenáva, že sa jedná o bez návrhové konanie a teda súd nie je viazaný návrhmi účastníkov konania. Obmedzenie alebo zákaz styku rodiča s maloletým dieťaťom prichádza do úvahy len vtedy, keď súd zistí, že toto opatrenie je v záujme dieťaťa nevyhnutné. Súd teda v prvom rade skúmal, či je nevyhnutné a v najvyššom záujme dieťaťa zakázať otcovi stretávať sa s mal. dieťaťom tak, ako to požaduje matka vo svojom návrhu. Pojem „záujem dieťaťa“ dáva zároveň súdu široké možnosti obmedziť alebo zakázať styk maloletého dieťaťa s rodičom, keď je to v záujme dieťaťa, a to nielen z hľadiska ohrozenia jeho fyzického alebo psychického zdravia, ale aj z ohrozenia jeho mravného vývoja alebo z hľadiska nevhodnosti životného príkladu rodiča pre maloleté dieťa so zreteľom na spôsob života, ktorý rodič vedie. Treba si uvedomiť tiež skutočnosť, že zákazom styku rodiča s dieťaťom sa rodičovi úplne odoberá právo stýkať sa s dieťaťom a to akýmkoľvek spôsobom. Je nepochybné, že zákaz styku rodiča s dieťaťom je najzávažnejším zásahom do rodičovských práv, ku ktorému by sa malo pristupovať len v nevyhnutných prípadoch, pričom vždy je potrebné skúmať, či nie je možné využiť iné miernejšie formy zásahu do rodičovských práv. Tento zásah sa uskutočňuje predovšetkým v záujme dieťaťa a je preto nevyhnutné na tieto záujmy prihliadať.

„Z pozitívneho záväzku štátu na poli ústavnej garancie a ochrany rodičovstva a rodiny, resp. rodinného a súkromného života (čl. 32 Listiny základných práv a slobôd a čl. 8 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd) vyplýva, že súdy sú povinné zverenými procesnými prostriedkami vytvárať predpoklady pre narovnanie narušených vzťahov medzi rodičmi a deťmi, vrátane prostriedkov donútenia, ak môže takéto opatrenie viesť k sledovanému cieľu a ak je primerané. Bez ohľadu na to, kto rozvrat vzťahov medzi otcom a dieťaťom spôsobil a kto na ňom má väčšiu či menšiu vinu, je však iluzórne si predstavovať, že právo, resp. súd môže svojou autoritou rozkazovať ľudským citom. Jediným kritériom pre vyslovenie zákazu styku rodiča s dieťaťom je aktuálna nevyhnutnosť takéhoto opatrenia a záujem dieťaťa, z ktorého táto nevyhnutnosť vyplýva. Rozhodnutie súdu o zákaze styku nemožno chápať ako konečné odpratanie nepríjemného sporu. Intenzita zásahu do základného práva podľa čl. 32 ods. 4 Listiny a čl. 8 ods. 1 Dohovoru, akú predstavuje práve zákaz styku rodiča s dieťaťom, káže, aby súdy a štátne orgány nečakali pasívne, až dieťa dosiahne formálne plnoletosť a predmet konania odpadne, prípadne až sa samovoľne či inak zmenia pomery a jedna zo zúčastnených strán sa na súd znovu obráti s formálnym procesným návrhom na úpravu styku. Zákaz styku rodiča s dieťaťom autoritatívne vyslovený súdom, najmä ak nezneužil rodič svoju rodičovskú zodpovednosť, je opatrením časovo obmedzeným, aj keď zákon jeho účinnosť výslovne stanovením nejakej lehoty neobmedzuje. Orgány sociálnoprávnej ochrany a súdy, každý vo svojej pôsobnosti, preto musia aktívne skúmať, či dôvody tohto opatrenia trvajú, inými slovami, či sa toto opatrenie postupom času a zmenou okolností nestalo neprimeraným. Konanie vo veci starostlivosti o maloletých nie je konaním návrhovým (možno ho začať aj bez návrhu), je naopak konaním ovládaným vyhľadávacou zásadou, v ktorom je navyše procesným predpisom zdôraznená aktívna rola, ktorú má súd v záujme dieťaťa zastávať. Rozhodnutie o zákaze styku teda musia súdy spolu s orgánmi sociálnoprávnej ochrany detí využiť ako priestor pre vytváranie podmienok na to, aby styk medzi rodičom a dieťaťom mohol byť obnovený, na prehodnotenie doterajšej

stratégie a voľbu ďalších, aktuálne vhodných opatrení.“ (Uznesenie Ústavného súdu ČR z 13. decembra 2006, sp. zn. III. ÚS 438/05)

Z výsledkov vykonaného dokazovania a zisteného skutkového stavu veci vyvodil súd ten právny záver, že návrh matky na zákaz styku otca s maloletým dieťaťom nie je dôvodný. Je nepochybné, že vzťahy medzi rodičmi navzájom sú vážne narušené, taktiež je preukázané, že u otca sa jedná o zmiešanú poruchu osobnosti s poruchou sociability a emočne nestabilnú osobnosť, ktorá v kombinácii s požitím alkoholu u otca uľahčuje vznik agresívneho správania, taktiež bolo preukázané, že otec sa voči matke správal agresívne (za čo bol napokon aj odsúdený), avšak vo vzťahu k mal. V. nikdy nebolo preukázané žiadne agresívne správanie sa otca, uvedené nebolo nikým ani tvrdené, pričom súd nemá ani za preukázané takú mieru narušenia vzájomných vzťahov medzi otcom a mal. V., ktorá by vylučovala možnosť reparácie vzájomného vzťahu otca a mal. V., a teda súd má za to, že nie je nevyhnutné zakázať styk otca s mal. V.. Súd je toho názoru, že v danom konaní nie je v najlepšom záujme mal. dieťaťa zakázať styk otca s mal. V.. Matka dôvodila návrh na zákaz styku predovšetkým strachom maloletej z otca, ktorého maloletá vníma ako zlého a agresívneho človeka. Súd aj za týmto účelom požiadal psychológa ÚPSVaR Senica vykonať pohovor s mal. V., pričom bolo zistené, že postoj maloletej k otcovi sa javí ambivalentný, sú prítomné obrazy, ako tatínko robí maminke bobinko, zároveň však maloletá prejavuje záujem o otca. Čo je však najdôležitejšie u maloletej neboli prítomné prejavy strachu a obáv z otca, ale skôr strach o matku. Maloletá si dokonca ani na biologického otca nepamätá, pletie si kto je vlastne jej biologický otec, čo je s ohľadom na vek maloletej prirodzené, biologického otca dlho nevidela a postavu otca si identifikovala v aktuálnom partnerovi matky. Preto naďalej stále tvrdí (pozn. po roku od incidentu), že maloletá V. sa stále bojí otca, tak ako to uviedol v záverečnom vyjadrení právny zástupca matky nie je na mieste, pričom uvedené ani nezodpovedá zisteniam psychológa ÚPSVaR Senica, ktoré uviedol v aktuálnej správe z psychologického pohovoru dňa 2.6.2015. Súd dáva do pozornosti, že súdy rozhodujú podľa aktuálneho stavu ku dňu rozhodnutia a je potrebné sa vo veci časovo posunúť a nevychádzať len zo správ, ktoré boli časovo zasadené do obdobia krátko po incidente. Matka uviedla, že otec maloletej nikdy neublížil, ale návrh na zákaz styku odôvodňuje predovšetkým zo strachu pred tým, že by mohol mal. V. ublížiť v prípade, ak by ho neposlúchla. Matka pri tejto obave vychádza z toho, že otec je agresívnej povahy. Treba však uviesť, že otec v minulosti nikdy maloletej neublížil, nikdy sa voči maloletej nesprával agresívne, čo potvrdila i samotná matka. Otec má záujem o stretávanie sa s mal. V., má záujem na reparovaní vzťahov medzi ním a mal. V., tiež bol otec ochotný stretávať sa s mal. V. s určitými obmedzeniami a to na pôde ÚPSVaR Senica za prítomnosti psychológa a sociálneho pracovníka, nakoľko i on sám prejavil obavy, ako bude maloletá na neho reagovať pri stretnutí, vzhľadom na dlhodobé odlúčenie maloletej od otca. V zmysle vyššie citovaného rozhodnutia Ústavného súdu ČR, je súd povinný zverenými procesnými prostriedkami vytvárať predpoklady pre narovnanie narušených vzťahov medzi rodičmi a deťmi, vrátane prostriedkov donútenia, ak môže takéto opatrenie viesť k sledovanému cieľu a ak je primerané. V zmysle uvedeného je povinnosťou súdu pokúsiť sa o reparáciu narušených vzťahov. Na základe uvedeného, súd nepovažoval návrh matky na zákaz styku otca s mal. V. naďalej za dôvodný, súd nebol presvedčený o nevyhnutnosti zakázať styk otcovi s mal. V., pretože povinnosťou súdu je vytvoriť predpoklady na nápravu narušených rodinných vzťahov pokiaľ je to možné. Zákaz styku rodiča s dieťaťom je najzávažnejším zásahom do rodičovských práv, ku ktorému by sa malo pristupovať len v nevyhnutných prípadoch, pričom vždy je potrebné skúmať, či nie je možné využiť iné miernejšie formy zásahu do rodičovských práv.

V zmysle § 26 Zákona o rodine, ak sa zmenia pomery, súd môže aj bez návrhu zmeniť rozhodnutie o výkone rodičovských práv a povinností. Súd poukazuje na to, že pôvodná úprava styku otca s mal. dieťaťom (dohoda rodičov) a to každý párnny týždeň v roku od piatku 16.00 hod. do nedele do 16.00 hod. (obsiahnutá v rozsudku č. k. 6P/8/2013-45 zo dňa 10.7.2013) sa pre podstatnú zmenu pomerov, ktorá v medziobdobí nastala s poukazom na incident, ktorý sa odohral medzi otcom a matkou dňa 1.7.2014, kedy bola matka fyzicky napadnutá otcom, pričom mal. V. bola prítomná pri tomto napadnutí, je zjavne nevyhovujúca a i keď súd nepovažoval návrh matky na zákaz styku za dôvodný, je zrejmé, že s ohľadom na zmenu pomerov je nevyhnutné prikráčať k zmene styku otca s maloletou a to v podobe jeho obmedzenia v porovnaní s doterajšou úpravou styku. Taktiež je potrebné zohľadňovať, že od zákazu styku otca s mal. V. (predbežným opatrením) už ubehol rok, pričom s ohľadom na útlý vek dieťaťa je najvyšší čas pokúsiť sa o reparáciu vzťahu medzi maloletou V. a otcom, nakoľko ďalším predĺžovaním zákazu styku tak, ako to žiada matka môže prísť k úplnému pretrhnutiu vzájomných väzieb otca a mal. V.. Súd poukazuje na skutočnosť, že nie je namieste obava matky z nejakého agresívneho správania sa otca vo vzťahu k mal. V. (ktoré napokon nikdy v minulosti nebolo ani zaznamenané) na pôde ÚPSVaR

Senica a za prítomnosti psychológa a sociálneho pracovníka. Matka prezentovala obavu z možného agresívneho správania sa otca voči mal. V. s poukazom na jeho osobnosť a agresivitu, tiež vek maloletej, kedy začína byť neposlušná, vzdorovitá a matka má obavu, že otec by jej mohol ublížiť, ak by ho v niečom neposlúchla. Súd dáva matke do pozornosti, že súd pristúpil k výraznému obmedzeniu v stretávaní sa otca s mal. V.. Súd zmenil pôvodnú úpravu styku otca tak, že s mal. V. sa budú môcť stýkať len každý tretí týždeň v roku v stredu len počas dvoch hodín od 15.00 hod. do 17.00 hod. (čo je prvé výrazné obmedzenie) s tým, že v záujme mal. dieťaťa súd pristúpiť k ďalšiemu druhému výraznému obmedzeniu a to aj s poukazom na dlhšie časové odlúčenie sa maloletej od otca, kedy sa nestretli takmer rok a povolil stýkanie sa otca s maloletou len na pôde Úradu práce sociálnych vecí a rodiny Senica, pracovisko Skalica, odbor sociálnych vecí a rodiny, oddelenie sociálnoprávnej ochrany detí a sociálnej kurately s tým, že styk bude prebiehať pod dohľadom sociálneho pracovníka a psychológa (čo je v poradí už tretie výrazné obmedzenie), ktorý môže pomôcť v náprave a počiatočnom naväzovaní komunikácie otca s mal. V., nakoľko títo sa od vydania predbežného opatrenia (od 10.7.2014) nestýkajú. Zároveň súd zdôrazňuje a matke dáva do pozornosti, že neutrálna pôda Úradu práce, sociálnych vecí a rodiny, ako aj samotná prítomnosť psychológa na stretnutiach otca s dieťaťom bude istiacim prvkom vytvárajúcim tzv. „bezpečnú zónu“ pre maloleté dieťa. Bude teda len na otcovi, pokúsiť sa s pomocou psychológa opätovne naviazať vzťah s maloletou. Nesúhlas matky s takýmito výraznými obmedzeniami v stýkaní sa otca s maloletou nespočíva v racionálnych dôvodoch. Matka žiada zakázať styk stále z tých istých dôvodov aj po roku od zákazu styku otca s mal. V.R. (predbežným opatrením) pričom tak, ako je vyššie uvedené matkou uvádzané dôvody pre zákaz styku neobstoja. Matkou uvádzané dôvody pre zákaz styku, resp. jej obavy je predsa možné eliminovať tým, že sa pristúpi k obmedzeniu v styku otca s mal. V., ku ktorým súd napokon aj pristúpil. Matka v podstate súdu ani nevysvetlila a neuviedla racionálny dôvod, pre ktorý nesúhlasí s tak výraznými obmedzeniami v stýkaní sa otca s mal. V.. Matka uviedla, že je ochotná umožniť stretávanie sa maloletej a otca až keď príde k náprave otca, až keď tento sa podrobí liečeniu svojej agresie a závislosti. Je potrebné uviesť, že správanie sa otca voči žene, svoje bývalej družke je neakceptovateľné a neospravedliteľné a o to viac, že fyzicky napadol matku ich dieťaťa, ale je tiež potrebné prihliadať na skutočnosť, že u otca nikdy nebolo v minulosti zaznamenané a ani nikým tvrdené agresívne správanie sa voči svojmu jedinému dieťaťu mal. V.. Súd taktiež dáva do pozornosti, že v trestnom konaní bola otcovi uložená povinnosť podrobiť sa liečeniu závislosti od návykových látok, ako aj povinnosť podrobiť sa v skúšobnej dobe psychoterapii alebo zúčastniť sa na psychologickom poradenstve. Súd nevidí najmenší dôvod pre ktorý by sa počas liečenia závislosti a zúčastňovania psychoterapii alebo psychologického poradenstva, nemohol stýkať s maloletou za tak výrazných obmedzení ku ktorým súd pristúpil. Ak otec deklaruje, že svoje dieťa miluje, musí svoje správanie korigovať a prispôbovať záujmu mal. V. a bude do budúcnosti len na otcovi, aby preukázal reparáciu vzťahov s mal. V. i elimináciu svojich negatívnych črtou osobnosti. A až následne bude možné postupne v prípade pozitívnych zmien prikrčiť k zrušeniu jednotlivých obmedzení v stýkaní sa s mal. V.. V tomto konaní nie sú dôležité subjektívne pocity rodičov, ale klud a vytvorenie pokojného prostredia pre maloleté dieťa v záujme reparácie narušených vzťahov. Záujem a ochrana maloletého dieťaťa je nadradená záujmu a právu rodiča. Povinnosťou oboch rodičov, zvlášť potom rodiča, ktorý má dieťa v osobnej starostlivosti, je rešpektovať právo maloletého dieťaťa na zachovanie a všestranné rozvíjanie jeho vzťahu aj k druhému rodičovi a tiež rešpektovať právo dieťaťa na udržiavanie pravidelného a rovnocenného osobného styku s druhým rodičom.

Súd nemal za potrebné vykonávať ďalšie dokazovanie, ktoré navrhoval právny zástupca matky a to výsluch starej matky mal. V., ktorá mala ozrejmiť týranie mal. U.. Súd dáva do pozornosti, že predmetom tohto konania nie je zisťovanie skutkových okolností týrania mal. U. (napokon trestné konanie nikdy nebolo v tomto smere ani vedené), ale predmetom konania je zmena úpravy styku otca s mal. V. (nie mal. U.) a ozrejmovanie výskytu modriny u mal. U. z obdobia ešte pred narodením mal. V. nie je pre spravodlivé rozhodnutie súdu nevyhnutné a bolo by s ohľadom na aktuálne pomery nadbytočné. Obdobne aj výsluch svedkyne matkinej sestry, ktorú navrhol vypočuť právny zástupca matky k životu celkovo ako to prebiehalo v rodine (pozn. bez bližšieho spresnenia) je nadbytočné. Pokiaľ uvedenými výsluchmi chcel právny zástupca matky preukázať agresívnu povahu u otca a požívanie alkoholu, uvedené je predsa už preukázané inými doposiaľ vykonanými dôkazmi, ktoré sú vyššie uvedené, ako napr. posudky na osobu otca, odpisom z registra trestov i rozsudkom Okresného súdu Skalica č.k. 4T/72/2015-135 zo dňa 17.06.2015.

O trovách konania súd rozhodol v zmysle § 146 ods. 1 písm. a) O.s.p. a žiadnemu z účastníkov nepriznal právo na náhradu trov konania, vzhľadom k tomu, že konanie sa mohlo začať i bez návrhu.

K námietke zaujatosti

Podľa § 14 ods. 3 O.s.p. dôvodom na vylúčenie sudcu nie sú okolnosti, ktoré spočívajú v postupe sudcu v konaní o prejednávanej veci.

Podľa § 17 ods. 1 Zák.č. 586/2003 Z.z. o advokácii a o zmene a doplnení zákona č. 455/1991 Zb. o živnostenskom podnikaní (živnostenský zákon) v znení neskorších predpisov ak bráni advokátovi, ktorý vykonáva advokáciu samostatne, vo vykonávaní advokácie akákoľvek prekážka a ak neurobí iné opatrenia na ochranu práv alebo záujmov svojho klienta, je povinný bezodkladne, najneskôr do jedného mesiaca odo dňa, keď takáto prekážka vznikla, po dohode s iným advokátom ustanoviť ho za svojho zástupcu; o tom je povinný bezodkladne upovedomiť klienta. Ak advokát túto povinnosť nespĺní, zástupcu určí komora a podľa okolností prípadu určí aj výšku odmeny, ktorú je advokát povinný zástupcovi zaplatiť. Počas trvania prekážky na strane advokáta vykonáva zástupca v jeho mene práva a povinnosti vyplývajúce z pracovnoprávných vzťahov priamo súvisiacich s výkonom advokácie.

Súd len poznamenáva, že aj keď nie je nutné sa bližšie vyjadrovať k podanej námietke zaujatosti právnou zástupkyňou matky zo dňa 18.6.2015, nakoľko na túto sa s poukazom na § 15a ods. 5 O.s.p., § 14 ods. 3 O.s.p. v spojení s § 16 ods. 2 O.s.p. neprihliada, keďže dôvodom na vylúčenie sudcu nemôžu byť okolnosti, ktoré spočívajú v postupe sudcu v konaní o prejednávanej veci (o čom bola aj upovedomená č.l. 103) súd predsa len sa bližšie vyjadrí k tejto námietke zaujatosti, nakoľko nie súd postupoval v konaní o prejednávanej veci spôsobom, ktorý by mal zakladať stratu dôvery u matky, na ktorý sa snaží poukazovať právna zástupkyňa matky.

Súd len ozrejmuje, že v podanej námietke zaujatosti sa namieta postup sudcu spočívajúci v tom, že matku predvolal (pozn. súdu na tretí pokus) s upozornením, že už ďalej nebude akceptovať jej ospravedlnenie z dôvodu PN právnej zástupkyne, nakoľko táto PN je dlhodobá a prišlo už 2x k ospravedlneniu sa z tohto dôvodu, pričom nič jej nebráni v tom, aby si zvolila iného právneho zástupcu v prípade, že právna zástupkyňa bude i naďalej dlhodobo PN. Uvedený postup sudcu podľa právnej zástupkyne mal za následok, že u matky vyvolal akúsi stratu dôvery, teda namietajú sa okolnosti, ktoré spočívajú v postupe sudcu v konaní o prejednávanej veci. Nenamieta sa nejaké správanie sa sudcu navonok, mimo konania, resp. okolnosti nespočívajúce v postupe sudcu v konaní o prejednávanej veci vo vzťahu k účastníkom konania alebo ich zástupcom alebo pre pomer k veci v dôsledku ktorého možno mať pochybnosti o jeho nezaujatosti. Strata dôvery, na ktorú sa snaží právna zástupkyňa poukázať spočíva, teda vychádza z postupu sudcu, ktorý zvolil v konaní o prejednávanej veci.

Dňa 7.10.2014 matka splnomocnila právnu zástupkyňu JUDr. Alenu Arbetovú, advokátku na zastupovanie v konaní. V plnomocenstve (č.l. 25) je zároveň uvedené, že splnomocniteľ (matka) súhlasí s tým, aby si splnomocnená advokátka v plnom rozsahu udeleného splnomocnenia ustanovila za seba právneho zástupcu. Taktiež súhlasí s tým, aby sa splnomocnený advokát nechal pri jednotlivých úkonoch zastúpiť svojim advokátskym koncipientom.

Na prvé pojednávanie 15.4.2015 o 9.15 hod. bola matka predvolaná 3.3.2015 a právna zástupkyňa matky 5.3.2015. Dňa 13.4.2015 o 13.20 hod. (necelé dva dni pred pojednávaním) doručila právna zástupkyňa matky ospravedlnenie neúčasti na pojednávaní spolu so žiadosťou o odročenie z dôvodu PN právnej zástupkyne, pričom zároveň ospravedlnila i neúčasť matky z dôvodu, že táto trvá na jej osobnej účasti a nesúhlasí so substitúciou (pozn. súdu čo je v rozpore s udeleným plnomocenstvom, v ktorom matka výslovne vyjadrila súhlas, čo aj podpísala). Právna zástupkyňa zároveň doručila potvrdenie o dočasnej práceneschopnosti (č.l. 39) z ktorej je zrejmé, že PN je už od 23.2.2015. Teda dlhodobo, viac ako mesiac a pol vedela právna zástupkyňa o prekážke na jej strane, napriek tomu nepostupovala podľa § 17 ods. 1 Zákona o advokácii, nebola zabezpečená substitúcia, ale naopak necelé dva dni pred pojednávaním prišlo k ospravedlneniu sa z neúčasti a matka sa na pojednávanie nedostavila. Neschopnosť zorganizovať zastupovanie účastníka na požadovanej úrovni (a teda aj účasť advokáta alebo jeho zástupcu na súdnom pojednávaní) ide na ujmu advokáta, nie súdu (bližšie viď uznesenie NS SR 1Cdo 136/2010). Za tejto situácie uvedené ide na vrub účastníka konania, v tomto prípade matky. Súd nemusel uvedené ospravedlnenie akceptovať, mohol vec prejednať bez prítomnosti matky, no súd tak neučinil, ale v záujme a v prospech matky akceptoval uvedené ospravedlnenie a pojednávanie odročil a

to dokonca ešte na termín vyhovujúci právnej zástupkyňi matky, ktorá v ospravedlnení predložila výpočet už obsadených termínov (č.l. 38).

Na druhé pojednávanie 8.6.2015 o 13.00 hod. (pondelok) bola matka predvolaná 27.4.2015 a právna zástupkyňa matky 29.4.2015. Dňa 5.6.2015 o 13.22 hod. emailom (v piatok, teda jeden pracovný deň pred pojednávaním) doručila právna zástupkyňa matky ospravedlnenie neúčasti na pojednávaní spolu so žiadosťou o odročenie opäť z toho istého dôvodu a to z dôvodu PN právnej zástupkyne, pričom zároveň ospravedlnila i neúčast' matky z dôvodu, že táto trvá na jej osobnej účasti a nesúhlasí so substitúciou (pozn. súdu čo je opäť v rozpore s udeleným plnomocenstvom). Právna zástupkyňa zároveň doručila potvrdenie o dočasnej práceneschopnosti (č.l. 70) z ktorej je zrejmé, že PN je už od 23.2.2015. Teda dlhodobo, teraz až tri a pol mesiaca vopred vedela právna zástupkyňa o prekážke na jej strane, napriek tomu opäť nebolo postupované podľa § 17 ods. 1 Zákona o advokácii, nebola opäť zabezpečená ani substitúcia, ale naopak len jeden pracovný deň pred pojednávaním prišlo k ospravedlneniu sa z neúčasti a matka sa opäť na pojednávanie nedostavila. Súd opäť nemusel uvedené ospravedlnenie akceptovať, mohol dokonca uložiť matke poriadkovú pokutu, mohol dať matku predviesť políciou, mohol vec prejednať bez prítomnosti matky, no súd opäť tak neučinil, ale v záujme a opäť v prospech matky znovu akceptoval uvedené ospravedlnenie a pojednávanie odročil a to dokonca znovu na termín vyhovujúci právnej zástupkyňi matky, ktorá v ospravedlnení predložila opäť výpočet už obsadených termínov (č.l. 69).

Na tretie pojednávanie matku súd predvolal s tým, že túto súd už upozornil, že ďalej nebude akceptovať jej ospravedlnenie z dôvodu PN právnej zástupkyne, nakoľko táto PN je dlhodobá a prišlo už 2x k ospravedlneniu sa z tohto dôvodu, pričom nič jej nebráni v tom, aby si zvolila iného právneho zástupcu v prípade, že právna zástupkyňa bude i naďalej dlhodobo PN. Na tento postup súdu matka prostredníctvom právnej zástupkyne zareagovala podaním námietky zaujatosti voči sudcovi. Súd znovu dáva do pozornosti postup, ktorý zvolil, teda že akceptoval prvé i druhé ospravedlnenie, hoci nemusel, ale mohol uložiť matke poriadkovú pokutu, mohol dať matku predviesť políciou, mohol vec prejednať bez prítomnosti matky, no súd tak neučinil a to v prospech matky, ktorej skutočne súd chcel dať priestor a umožniť jej vo veci sa vyjadriť a zúčastniť sa pojednávania. Právna zástupkyňa trvá na tom, že išlo o ospravedlniteľný dôvod. Súd k uvedenému poznamenáva, že tomu tak nie je. Je potrebné totiž aj rozlišovať kedy vznikne prekážka na strane právneho zástupcu. Ak by bola PN krátko pred pojednávaním (napr. v lehote počítanej na dni alebo týždeň) uvedené by bolo ospravedlniteľné, nakoľko v tak krátkej lehote (cca jeden týždeň) nemožno spravodlivo od účastníka požadovať, aby si tento zvolil iného ďalšieho (nového) zástupcu, tomuto udelil plnomocenstvo, tento sa aj oboznámil s vecou (k uvedenému bližšie viď aj Uznesenie NS SR sp.zn. 5 Cdo 54/2010 z 8.7.2010) V prejednávacom prípade, však prekážka na strane právnej zástupkyne nevznikla krátko pred pojednávaním, táto prekážka je dlhodobá a trvala už viac ako 3 a pol mesiaca, teda v tomto prípade je možné spravodlivo od účastníka žiadať, aby si zvolil nového zástupcu. Ak by PN trvala i naďalej rok, dva alebo päť rokov, súd by mal podľa názoru právnej zástupkyne zrejme naďalej uvedené stále akceptovať, odročovať a vyčkávať? Súd opäť zdôrazňuje, že neschopnosť zorganizovať zastupovanie účastníka na požadovanej úrovni (a teda aj účasť advokáta alebo jeho zástupcu na súdnom pojednávaní) ide na ujmu advokáta, nie súdu. V tomto smere, ak by bola vznesená námietka zo strany protistrany (otca) z dôvodu opakovaného akceptovania neospravedlniteľného dôvodu pre odročenie, bola by ešte pochopiteľná (pozn. i keď tiež by sa na ňu neprihliadalo), ale že námietku vznesie matka, vytýkajúc súdu postup, ktorý bol vykonaný v jej prospech, nie je na mieste.

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu môže podať odvolanie len matka do 15 dní odo dňa doručenia jeho písomného vyhotovenia, cestou podpísaného súdu, ku Krajskému súdu v Trnave, v troch vyhotoveniach. Ostatní účastníci sa tohto práva vzdali.

Odvolanie sa podáva na súde, proti rozhodnutiu ktorého smeruje (§ 204 ods. 1, veta prvá O.s.p.). Odvolanie musí mať náležitosti požadované ustanovením § 42 ods. 3 O.s.p., tzn. musí obsahovať označenie súdu, ktorému je určené, označenie účastníkov konania, prípadne ich zástupcov, kto ho robí, ktorej veci sa týka a čo sleduje, a musí byť podpísané a datované.

V odvolaní sa má popri všeobecných náležitostiach (§ 42 ods. 3 O.s.p.) uviesť, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, v čom sa toto rozhodnutie alebo postup súdu považuje za nesprávny a čoho sa odvolateľ domáha (§ 205 ods. 1 O.s.p.).

Odvolanie proti rozsudku alebo uzneseniu, ktorým bolo rozhodnuté vo veci samej, možno odôvodniť len tým, že v konaní došlo k vadám uvedeným v § 221 ods. 1, že konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci, že súd prvého stupňa neúplne zistil skutkový stav veci, pretože nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností, že súd prvého stupňa dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam, že doteraz zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú tu ďalšie skutočnosti alebo iné dôkazy, ktoré doteraz neboli uplatnené (§ 205a) a že rozhodnutie súdu prvého stupňa vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci (§ 205 ods. 2, písm. a/- f/ O.s.p.).

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda a dôvody odvolania môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na odvolanie (§ 205 ods. 3 O.s.p.).

Skutočnosti alebo dôkazy, ktoré neboli uplatnené pred súdom prvého stupňa, sú pri odvolaní proti rozsudku alebo uzneseniu vo veci samej odvolacím dôvodom len vtedy, ak sa týkajú podmienok konania, vecnej príslušnosti súdu, vylúčenia sudcu (prísediaceho) alebo obsadenia súdu, ak má byť nimi preukázané, že v konaní došlo k vadám, ktoré mohli mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci samej, ak odvolateľ nebol riadne poučený podľa § 120 ods. 4 a ak ich účastník konania bez svojej viny nemohol označiť alebo predložiť do rozhodnutia súdu prvého stupňa (§ 205a ods. 1 O.s.p.).

Ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa osobitného zákona; ak ide o rozhodnutie o výchove maloletých detí, návrh na súdny výkon rozhodnutia (§251 ods. 1 O.s.p.)